

ПРИМІТКИ

до проміжної фінансової звітності за період, що закінчився 30 червня 2021 року,
Пайового венчурного інвестиційного фонду «ПЛАТИНУМ ІНВЕСТ»
недиверсифікованого виду закритого типу
активи якого перебувають в управлінні
ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ КЕПІТАЛ МЕНЕДЖМЕНТ»

Вступ

З метою забезпечення відповідності звітності вимогам МСФЗ, які неможливо виконати, використовуючи встановлений загальнодержавний формат фінансової звітності, у цих Примітках наводиться фінансова звітність у форматі, що відповідає МСФЗ, у складі:

- Звіт про фінансовий стан станом на 30 червня 2021 року;
- Звіт про сукупні доходи за період з 01 січня 2021 року по 30 червня 2021 року;
- Звіт про рух грошових коштів за період з 01 січня 2021 року по 30 червня 2021 року;
- Звіт про зміни у власному капіталі за період з 01 січня 2021 року по 30 червня 2021 року.

ЗВІТ ПРО ФІНАНСОВИЙ СТАН
станом на 30 червня 2021 року

<u>В тис. грн.</u>	<u>Примітки</u>	<u>30.06.2021 р.</u>
АКТИВИ		
Необоротні активи		
Інші фінансові інвестиції	3.3.4; 5.1; 5.2; 5.3; 6.3	-
Всього необоротних активів		-
АКТИВИ		
Оборотні активи		
Поточна дебіторська заборгованість	3.3.3; 6.5; 3.3.7.1	26058
Гроші та їх еквіваленти	3.3.2; 6.4; 5.1; 5.3	4
Всього оборотних активів		26062
ВСЬОГО АКТИВІВ		26062
ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ ТА ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
Власний капітал		
Зареєстрований (пайовий) капітал	6.6.	255000
Додатковий капітал (емісійний дохід)	6.6.	92623
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	6.6.	(87144)
Неоплачений капітал	6.6.	(27194)
Вилучений капітал	6.6.	(218466)
Всього власного капіталу	6.6.	14819
Поточні зобов'язання та забезпечення		
Поточні зобов'язання	3.3.5; 6.7; 7.2.3.	11243
Всього поточні зобов'язання та забезпечення		11243
ВСЬОГО ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ ТА ЗОБОВ'ЯЗАНЬ		26062

Підписано та затверджено до випуску 20.07.2021 р.
від імені ТОВ «КУА КЕПІТАЛ МЕНЕДЖМЕНТ»

Генеральний директор

Головний бухгалтер

ЗВІТ ПРО СУКУПНІ ДОХОДИ
за період з 01 січня 2021 р. по 30 червня 2021 р.

<u>В тис. грн.</u>	<u>Примітки</u>	<u>за період з 01 січня 2021 р. по 30 червня 2021 р.</u>
Інші операційні доходи	6.2; 3.9.1	6228
Адміністративні витрати	6.1; 3.9.1	(135)
Прибуток (збиток) від операційної діяльності		6093
Прибуток (збиток) до оподаткування:	3.7	6093
Чистий прибуток (збиток)		6093
Інший сукупний дохід до оподаткування		-
Сукупний дохід		6093
ВСЬОГО СУКУПНИХ ДОХОДІВ		6093

Підписано та затверджено до випуску 20.07.2021 р.
від імені ТОВ «КУА КЕПІТАЛ МЕНЕДЖМЕНТ»

Генеральний директор

Головний бухгалтер

ЗВІТ ПРО РУХ ГРОШОВИХ КОШТІВ
за період з 01 січня 2021 р. по 30 червня 2021 р.

Найменування статті, <i>в тис. грн.</i>	<u>Примітки</u>	<u>за період з 01 січня 2021 р.</u> <u>по 30 червня 2021 р.</u>
I. Рух коштів у результаті операційної діяльності		
<i>Находження</i>		-
<i>Витрачання на оплату:</i>		
<i>Товарів (робіт, послуг)</i>		(90)
Чистий рух коштів від операційної діяльності		(90)
II. Рух коштів у результаті інвестиційної діяльності		
<i>Находження</i>		-
<i>Витрачання на:</i>		
<i>Придбання фінансових інвестицій</i>		(20)
Чистий рух коштів від інвестиційної діяльності		(20)
III. Рух коштів у результаті фінансової діяльності		
<i>Находження від:</i>		
<i>Власного капіталу</i>		110
<i>Витрачання</i>		-
Чистий рух коштів від фінансової діяльності		110
Чистий рух коштів за звітний період		-
Залишок коштів на початок року		4
<i>Вплив зміни валютних курсів на залишки коштів</i>		-
Залишок коштів на кінець звітного періоду	3.3.2; 6.4; 5.1; 5.3	4

Підписано та затверджено до випуску 20.07.2021 р.
від імені ТОВ «КУА КЕПІТАЛ МЕНЕДЖМЕНТ»

Генеральний директор
Головний бухгалтер

ЗВІТ ПРО ЗМІНИ В КАПІТАЛІ
за період з 01 січня 2021 р. по 30 червня 2021 р.

	Примітки	Зареєстрований (пайовий) капітал	Додатковий капітал	Нерозподілений прибуток	Неоплачений капітал	Вилучений капітал	Всього
<i>В тис. грн.</i>							
Залишок на початок звітного періоду		255000	93060	(93237)	(27741)	(218466)	8616
<i>Виправлення помилок</i>		-	-	-	-	-	-
Скоригований залишок на початок звітного періоду		255000	93060	(93237)	(27741)	(218466)	8616
<i>Чистий прибуток (збиток) за звітний період</i>		-	-	6093	-	-	6093
Внески учасників:							
<i>Погашення заборгованості з капіталу</i>		-	(437)	-	547	-	110
Разом змін в капіталі		-	(437)	6093	547	-	6203
Залишок на 30 червня 2021	6.6	255000	92623	(87144)	(27194)	(218466)	14819

Підписано та затверджено до випуску 20.07.2021 р.
від імені ТОВ «КУА КЕПІТАЛ МЕНЕДЖМЕНТ»

Генеральний директор
Головний бухгалтер

1. Інформація про ПВІФ «ПЛАТИНУМ ІНВЕСТ»

Пайовий венчурний інвестиційний фонд «ПЛАТИНУМ ІНВЕСТ» недиверсифікованого виду закритого типу **ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ КЕПІТАЛ МЕНЕДЖМЕНТ"**, надалі - «Товариство» внесено до Єдиного державного реєстру інститутів спільного інвестування – Свідоцтво №277 від 22.12.2005р. (код ЄДРІСІ 233277). Строк діяльності Фонду – 20 (двадцять) років з дня внесення Фонду до Єдиного державного реєстру інститутів спільного інвестування.

Управління активами Товариства здійснює **ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ КЕПІТАЛ МЕНЕДЖМЕНТ" («КУА»)** (код ЄДРПОУ 32588724) зареєстроване відповідно до чинного законодавства України. Місцезнаходження компанії з управління активами: проспект Голосіївський, 93, м. Київ, 03127, Україна.

Основним видом діяльності КУА є надання послуг з управління активами інституційних інвесторів на підставі ліцензії на здійснення професійної діяльності на фондовому ринку – діяльність з управління активами інституційних інвесторів (діяльність з управління активами), яка видана Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, номер і дата прийняття рішення № 1087 від 24.11.2011 року, строк дії ліцензії необмежений.

2. Загальна основа формування фінансової звітності.

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ.

Ця проміжна фінансова звітність (надалі - «фінансова звітність») була підготовлена у відповідності до вимог Міжнародних стандартів фінансової звітності, зокрема Міжнародного стандарту бухгалтерського обліку 34 «Проміжна фінансова звітність».

Ця проміжна фінансова звітність не включає усю інформацію та примітки, що вимагаються до розкриття у річному фінансовому звіті. З точки зору керівництва ця проміжна фінансова звітність відображає усі оцінки і припущення, необхідні для повного розкриття інформації у Звіті про фінансовий стан, Звіті про сукупний дохід, Звіті про власний капітал та Звіті про рух грошових коштів. При формуванні проміжної фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

2.2. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення.

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.3. Припущення про безперервність діяльності.

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

2.4. Рішення про затвердження фінансової звітності.

Фінансова звітність Товариства затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівником Товариства 20 липня 2021 року. Ні учасники Товариства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

2.5. Звітний період фінансової звітності.

Звітним періодом, за який формується ця проміжна фінансова звітність, вважається період з 01 січня по 30 червня 2021 року.

3. Суттєві положення облікової політики.

3.1. Основи оцінки, застосовані при складанні фінансової звітності.

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості та справедливої вартості або амортизованої собівартості окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти». Оцінка справедливої вартості здійснюється з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання справедливої вартості як ціни, яка була б отримана за продаж активу, або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки. Зокрема використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

3.2. Загальні положення щодо облікових політик.

3.2.1. Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну

та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

3.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

3.2.3. Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

- Звіт про фінансовий стан (Баланс)
- Звіт про сукупний дохід (Звіт про фінансові результати)
- Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом)
- Звіт про власний капітал

та форми Приміток, що розроблені у відповідності до МСФЗ.

3.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно МСФЗ та враховуючи НП(С) БО 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі "функції витрат" або "собівартості реалізації", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у своєму Звіті про фінансовий стан тільки тоді, коли вона стає стороною договірних положень щодо інструменту. Визнання та припинення визнання покупки або продажу фінансових активів на стандартних умовах здійснюється з використанням обліку за датою операції або обліку за датою розрахунку. За строком виконання фінансові активи та фінансові зобов'язання поділяються на поточні (зі строком виконання зобов'язань до 12 місяців) та довгострокові (зі строком виконання зобов'язань більше 12 місяців). Згідно МСФЗ (IFRS) 9 використовуються наступні категорії фінансових активів:

- 1) Фінансові активи, що обліковуються за амортизованою вартістю;
- 2) Фінансові активи, що обліковуються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід;
- 3) Фінансові активи, що обліковуються за справедливою вартістю через прибуток або збиток;

Категорії фінансових зобов'язань:

- 1) за справедливою вартістю;
- 2) за амортизованою вартістю.

Класифікація фінансових активів здійснюється на підставі обох таких критеріїв:

- (а) бізнес-моделі суб'єкта господарювання з управління фінансовими активами; та
- (б) установленими договором характеристиками грошових потоків за фінансовим активом.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Товариство оцінює їх за їхньою справедливою вартістю.

При припиненні визнання фінансового активу повністю різниця між:

- а) балансовою вартістю (оціненою на дату припинення визнання) та
- б) отриманою компенсацією (включаючи будь-який новий отриманий актив мінус будь-яке нове взятє зобов'язання) визнаються у прибутку або збитку.

Фінансовий актив оцінюється за амортизованою собівартістю, якщо він придбавається з метою одержання договірних грошових потоків і договірні умови фінансового активу генерують грошові потоки, котрі є суто виплатами основної суми та процентів на непогашену частку основної суми.

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовим активом, який обліковується за амортизованою вартістю.

3.3.2. Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводяться в національній валюті та в іноземній валюті.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Подальша оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Подальша оцінка еквівалентів грошових коштів, представлених депозитами (зі строком погашення більше трьох місяців), здійснюється за амортизованою собівартістю.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.3.3. Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю

До фінансових активів, що оцінюються за амортизованою вартістю Товариство відносить облігації, дебіторську заборгованість, у тому числі позики та векселі, депозити з терміном погашення більше трьох місяців.

Після первісного визнання Товариство оцінює такі фінансові активи за амортизованою вартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка.

Застосовуючи аналіз дисконтованих грошових потоків, Товариство використовує одну чи кілька ставок дисконту, котрі відповідають переважаючим на ринку нормам доходу для фінансових інструментів, які мають в основному подібні умови і характеристики, включаючи кредитну якість інструмента, залишок строку, протягом якого ставка відсотка за контрактом є фіксованою, а також залишок строку до погашення основної суми та валюти, в якій здійснюватимуться платежі.

Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

Дебіторська заборгованість визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Товариство стає стороною контрактних відношень щодо цього інструменту. Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за амортизованою собівартістю із застосуванням методу ефективного відсотка. Проте, в випадку поточної дебіторської заборгованості, якщо ефект дисконтування несуттєвий, поточна дебіторська заборгованість оцінюється за первісною вартістю. Дебіторська заборгованість може бути нескасовно призначена як така, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, якщо таке призначення усуває або значно зменшує невідповідність оцінки чи визнання (яку інколи називають «неузгодженістю обліку»), що інакше виникне внаслідок оцінювання активів або зобов'язань чи визнання прибутків або збитків за ними на різних підставах.

Подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

У разі змін справедливої вартості дебіторської заборгованості, що мають місце на звітну дату, такі зміни визнаються у прибутку (збитку) звітного періоду.

3.3.4. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

До фінансових інвестицій, що оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток Товариство відносить акції, облігації та векселі, утримувані з метою продажу, паї (частки) господарських товариств, інші цінні папери, що утримуються з метою продажу.

Справедлива вартість акцій, які внесені до біржового списку, оцінюється за біржовим курсом організатора торгівлі. Якщо акції мають обіг більш як на одному організаторі торгівлі, при розрахунку вартості активів такі інструменти оцінюються за курсом на основному ринку для цього активу або, за відсутності основного ринку, на найсприятливішому ринку для нього. За відсутності свідчень на користь протилежного, ринок, на якому Товариство зазвичай здійснює операцію продажу активу, приймається за основний ринок або, за відсутності основного ринку, за найсприятливіший ринок.

Якщо є підстави вважати, що балансова вартість акцій суттєво відрізняється від справедливої, Товариство визначає справедливу вартість за допомогою інших методів оцінки. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент здійснює свою діяльність, а також змінами у кон'юнктурі фондового ринку.

Оцінка акцій, що входять до складу активів Товариства та перебувають у біржовому списку організатора торгівлі і при цьому не мають визначеного біржового курсу на дату оцінки, здійснюється за останньою поточною ціною та/або за останньою балансовою вартістю.

Для оцінки акцій, що входять до складу активів Товариства та не перебувають у біржовому списку організатора торгівлі, та паїв (часток) господарських товариств за обмежених обставин наближеною оцінкою справедливої вартості може бути собівартість. Це може бути тоді, коли наявної останньої інформації недостатньо, щоб визначити справедливу вартість, або коли існує широкий діапазон можливих оцінок справедливої вартості, а собівартість є найкращою оцінкою справедливої вартості у цьому діапазоні.

Судження щодо оцінки паїв (часток) господарських товариств ґрунтується на тому, що припущенням учасників ринку щодо вхідних даних 3-го рівня є фінансовий прогноз прибутків чи збитків.

Такий прогноз Товариство буде за допомогою власних даних (останніх даних фінансової звітності, яка доступна для керівництва) або використовує роботу професійних оцінювачів. Якщо інформації не вистачає, щоб визначити справедливую вартість паїв (часток) господарських товариств, Товариство користується положеннями параграфу Б5.2.3 МСФО (IFRS) 9 вважає, що собівартість є найкращою оцінкою справедливої вартості.

Справедлива вартість акцій, обіг яких зупинено, або зупинено внесення змін до системи депозитарного обліку, у тому числі цінних паперів емітентів, які включені до Списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, визначається із урахуванням наявності строків відновлення обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування надходження майбутніх економічних вигод та враховуючи порядок, передбачений «Положенням про порядок визначення вартості чистих активів інститутів спільного інвестування», затвердженого Рішенням НКЦПФР від 30.07.2013 № 1336, з урахуванням внесених змін.

Якщо відсутня імовірність відновлення обігу таких фінансових активів, неможливо отримати фінансову звітність і перевірити результати діяльності емітента, для оцінки ймовірності надходження економічних вигод такі фінансові активи оцінюються за нульовою вартістю.

Фінансові активи, обіг яких на дату оцінки не зупинено та реєстрація випуску яких не скасована, але емітент/векселедавець таких фінансових активів ліквідований та/або був визнаний банкрутом та щодо нього відкрито ліквідаційну процедуру за рішенням суду, оцінюються за нульовою вартістю.

3.3.5. Зобов'язання.

Поточна кредиторська заборгованість враховується та відображається в Звіті про фінансовий стан за первісною вартістю, яка дорівнює вартості отриманих активів або послуг. Якщо до повернення частини суми боргу залишається менш ніж 365 днів на дату фінансової звітності, за умовами договору, Товариство переводить частину довгострокової кредиторської заборгованості до складу короткострокової та відображає ці зміни на дату складання в Звіті про фінансовий стан за звітній період.

У випадку поточної кредиторської заборгованості, якщо ефект дисконтування несуттєвий, поточна кредиторська заборгованість оцінюється за первісною вартістю.

Суми довгострокових фінансових зобов'язань після первісного визнання відображаються за амортизованою вартістю за методом ефективної ставки відсотку, та будь-яка різниця між чистими надходженнями та вартістю погашення визнається у прибутках чи збитках протягом періоду дії запозичень із використанням ефективної ставки відсотка.

Кредиторська заборгованість може бути нескасовно призначена як така, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, якщо таке призначення усуває або значно зменшує невідповідність оцінки чи визнання (яку інколи називають «неузгодженістю обліку»), що інакше виникне внаслідок оцінювання активів або зобов'язань чи визнання прибутків або збитків за ними на різних підставах.

3.3.6. Згортання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

3.3.7. Зменшення корисності фінансових активів

Визнання очікуваних кредитних збитків

Товариство оцінює станом на кожну звітну дату резерв під збитки за фінансовим інструментом у розмірі, що дорівнює очікуваним кредитним збиткам за весь строк дії фінансового інструменту, якщо кредитний ризик за таким фінансовим інструментом значно зріс із моменту первісного визнання.

Згідно вимог МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» з питань знецінення, Товариство застосовує модель очікуваних кредитних збитків, засновану на перспективному визнанні.

Модель очікуваних кредитних збитків застосовується до наступних інструментів:

боргових інструментів, які оцінюються за амортизованою вартістю;

боргових інструментів, які оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід;

дебіторської заборгованості з оренди;

за договірним активом або за зобов'язанням із кредитування;

за договором фінансової гарантії, які не оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток.

Модель знецінення фінансових активів передбачає 3 стадії:

Стадія 1. Товариство визнає очікувані кредитні збитки після первісного визнання активу. Частина очікуваних кредитних втрат (протягом 12-місячного періоду) визнається по відношенню до всіх фінансових інструментів, яких це стосується, з моменту їх первісного придбання або випуску.

Стадія 2. Далі на регулярній основі проводиться оцінка збільшення кредитного ризику по активу. У наступні звітні періоди, якщо має місце суттєве збільшення кредитного ризику фінансового інструменту з моменту його початкового придбання, очікувані кредитні збитки (можливі втрати) будуть визнаватися як остаточні («lifetime») по всьому періоду обігу активу. Якщо немає збільшення кредитного ризику, то продовжуємо облік активу за правилами стадії 1.

Стадія 3. Реальний кредитний збиток має місце, якщо відбулися негативні події, що впливають на майбутні грошові потоки, тобто їх недоотримання. Актив є в дійсності знеціненим. Періодом для

прогнозу майбутніх потоків є весь термін. Потоки дисконтуються і порівнюються з балансовою вартістю активу.

Таким чином, Товариство не повинно відкладати визнання кредитних втрат до тих пір, поки виникнуть об'єктивні свідчення знецінення. Товариство зобов'язане визнавати очікувані кредитні втрати протягом усього терміну дії фінансового активу і оновлювати суми очікуваних кредитних втрат на кожну звітну дату.

3.3.7.1. Оцінка очікуваних кредитних збитків

Станом на кожну звітну дату Товариство оцінює чи значно збільшився кредитний ризик за фінансовим інструментом з моменту його первісного визнання. При проведенні оцінки Товариство повинно орієнтуватися на зміну ризику настання дефолту протягом очікуваного терміну дії фінансового інструменту, а не на зміну суми очікуваних кредитних збитків.

Щоб зробити таку оцінку, Товариство порівнює ризик настання дефолту за фінансовим інструментом станом на звітну дату з ризиком настання дефолту за фінансовим інструментом на дату первісного визнання. Аналізується обґрунтована і підтверджувана інформація, яка доступна без надмірних витрат. Товариство має право використовувати допущення, що кредитний ризик за фінансовим інструментом не збільшився значно з моменту первісного визнання, якщо було визначено, що фінансовий інструмент має низький кредитний ризик станом на звітну дату.

При визнанні фінансових активів Товариство створює резерв під можливі кредитні збитки, це частина очікуваних кредитних втрат. У наступні звітні періоди, якщо має місце суттєве збільшення кредитного ризику фінансового інструменту (з моменту його первісного придбання), втрати будуть оцінюватися і визнаватися по всьому періоду обігу активів. Товариство визнає очікувані кредитні збитки за весь термін для всіх фінансових інструментів, кредитний ризик за якими значно збільшився з моменту первісного визнання, будь то оцінка на індивідуальній чи груповій основі, беручи до уваги всю обґрунтовану і підтверджувану інформацію, в тому числі прогнозу.

Товариство відносно банківських депозитів має наступну модель розрахунку збитку від знецінення фінансового активу:

- при розміщенні депозиту в банку з високою надійністю (інвестиційний рівень рейтингу uaAAA, uaAA, uaA, uaBBB та банки, що мають прогноз «стабільний», що присвоюється рейтинговими агентствами, які внесені до Державного реєстру уповноважених рейтингових агентств НКЦПФР) на дату розміщення коштів резерв збитків розраховується в залежності від строку та умов розміщення (при розміщенні від 1 до 3-х місяців – розмір збитку складає 0%, від 3-х місяців до 1 року – 1% від суми розміщення, більше 1 року – 2%);

- при розміщенні депозиту в банку з більш низьким кредитним рейтингом (спекулятивний рівень рейтингу, що присвоюється рейтинговими агентствами, які внесені до Державного реєстру уповноважених рейтингових агентств НКЦПФР) на дату розміщення коштів резерв збитку розраховується у розмірі від 7% до 20% від суми вкладу в залежності в розміру ризиків.

Розрахунок резерву здійснюється Товариством на постійній основі, самостійно, на основі професійного судження та/або використовує роботу професійних оцінювачів.

Для торгової дебіторської заборгованості або контрактних активів, які не містять значного компонента фінансування Товариство застосовує спрощений підхід, який не вимагає відстеження змін кредитного ризику, але разом з тим визнання збитків від знецінення слід оцінювати на основі очікуваних кредитних збитків протягом усього терміну дії фінансового активу на кожну звітну дату. Дебіторська заборгованість відображається в звіті про фінансовий стан за чистою реалізаційною вартістю, за мінусом резерву під знецінення.

3.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.4.1. Визнання та оцінка основних засобів

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 6000 грн.

Первісно Товариство оцінює основні засоби за собівартістю. У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності. Сума накопиченої амортизації на дату переоцінки виключається з валової балансової вартості активу та чистої суми, перерахованої до переоціненої суми активу. Дооцінка, яка входить до складу власного капіталу, переноситься до нерозподіленого прибутку, коли припиняється визнання відповідного активу.

3.4.2. Подальші витрати.

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

3.4.3. Амортизація основних засобів.

Амортизація основних засобів Товариства нараховується прямолінійним методом з використанням таких щорічних норм:

Клас основних засобів	Строк корисної експлуатації ОЗ, (років)
земля	Не амортизується
споруди та будівлі	від 15- 20 років
машини та обладнання	5 років
З них: електронно-обчислювальні машини, інші машини для автоматичного оброблення інформації, пов'язані з ними засоби зчитування або друку інформації, пов'язані з ними комп'ютерні програми	2 роки
транспортні засоби	5 років
меблі та приладдя	4 роки
офісне обладнання	4 роки

Капітальні вкладення в орендовані приміщення амортизуються протягом терміну їх корисного використання. Амортизацію активу починають коли він стає придатним для використання. Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбудеться раніше: на дату, з якої актив класифікується як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

3.4.4. Нематеріальні активи

Нематеріальні активи оцінюються за собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. Амортизація нематеріальних активів здійснюється із застосуванням прямолінійного. Нематеріальні активи, які виникають у результаті договірних або інших юридичних прав, амортизуються протягом терміну чинності цих прав.

3.4.5. Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Товариство сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

3.5. Облікові політики щодо інвестиційної нерухомості.

3.5.1. Визнання інвестиційної нерухомості

До інвестиційної нерухомості Товариство відносить нерухомість (землю чи будівлі, або частину будівлі, або їх поєднання) утримувану на правах власності або згідно з угодою про фінансову оренду з метою отримання орендних платежів або збільшення вартості капіталу чи для досягнення обох цілей, а не для: а) використання у виробництві чи при постачанні товарів, при наданні послуг чи для адміністративних цілей, або б) продажу в звичайному ході діяльності.

Інвестиційна нерухомість визнається як актив тоді і тільки тоді, коли: а) є ймовірність того, що Товариство отримає майбутні економічні вигоди, які пов'язані з цією інвестиційною нерухомістю, б) собівартість інвестиційної нерухомості можна достовірно оцінити.

Якщо будівлі включають одну частину, яка утримується з метою отримання орендної плати та другу частину для використання у процесі діяльності Товариства або для адміністративних цілей, в бухгалтерському обліку такі частини об'єкту нерухомості оцінюються та відображаються окремо, якщо вони можуть бути продані окремо.

3.5.2. Первісна та послідовна оцінка інвестиційної нерухомості

Первісна вартість інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Витрати на операцію включаються до первісної вартості. Собівартість придбаної інвестиційної нерухомості включає ціну її придбання на будь-які витрати, які безпосередньо віднесення до придбання. Безпосередньо віднесенні витрати охоплюють, наприклад, винагороду за надання професійних юридичних послуг, податки, пов'язанні з передачею права власності, та інші витрати на операцію.

Оцінка після визнання здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки. Прибуток або збиток від зміни в справедливій вартості інвестиційної нерухомості визнається в прибутку або збитку. Амортизація на такі активи не нараховується.

Справедлива вартість інвестиційної нерухомості зазвичай визначається із залученням незалежного оцінювача. Періодичність перегляду справедливої вартості зумовлюється суттєвими для обліку коливаннями цім на ринку подібної нерухомості. Справедлива вартість незавершеного будівництва дорівнює вартості завершеного об'єкта за вирахуванням витрат на закінчення будівництва.

Якщо оцінити справедливую вартість неможливо, Товариство обирає для оцінки об'єктів інвестиційної нерухомості модель оцінки за собівартістю відповідно до МСБО 16 та застосовує такий підхід до всієї інвестиційної нерухомості, при цьому розкриваються причини, з яких не використовується справедлива вартість.

3.6. Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу

Товариство класифікує непоточний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість

буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Непоточні активи, утримувані для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про фінансові результати.

3.7. Облікові політики щодо податку на прибуток.

Згідно до положень пп.141.6.1.п141.6 ст.146 Податкового кодексу України, звільняються від оподаткування кошти спільного інвестування, а саме: кошти, внесені засновниками корпоративного фонду, кошти та інші активи, залучені від учасників інституту спільного інвестування, доходи від здійснення операцій з активами інституту спільного інвестування, доходи, нараховані за активами інституту спільного інвестування, та інші доходи від діяльності інституту спільного інвестування (відсотки за позиками, орендні (лізингові) платежі, роялті, тощо).

У зв'язку із цим у Товариства не виникають витрати з податку на прибуток. Визначення поточного та відстроченого податку на прибуток не здійснюється. Податкові різниці, згідно вимог національного податкового законодавства, що не суперечить вимогам МСФЗ, не виникають.

3.8. Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань

3.8.1. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість* (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

3.9. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

3.9.1. Доходи та витрати

Дохід від продажу фінансових активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

- Товариство передає договірні права на одержання грошових потоків від такого фінансового активу;
- Товариство передало покупцеві ризики та переваги від володіння, пов'язані з фінансовим активом;
- за Товариством не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;
- суму доходу можна достовірно оцінити;
- ймовірно, що до Товариства надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;
- витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дивіденди визнаються доходом лише у разі, якщо:

- право Товариства на одержання виплат за дивідендами встановлено;
- є ймовірність, що економічні вигоди, пов'язані з дивідендами, надійдуть до Товариства;
- суму дивідендів можна достовірно оцінити.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Витрати - це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу. Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

3.9.2. Витрати за позиками.

Витрати за позиками, які не є частиною фінансового інструменту та не капіталізуються як частина собівартості активів, визнаються як витрати періоду. Товариство капіталізує витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу.

3.9.3. Операції з іноземною валютою

Операції в іноземній валюті обліковуються в українських гривнях за офіційним курсом обміну Національного банку України на дату проведення операцій.

Монетарні активи та зобов'язання, виражені в іноземних валютах, перераховуються в гривню за відповідними курсами обміну НБУ на дату балансу. Немонетарні статті, які оцінюються за історичною собівартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату операції, немонетарні статті, які оцінюються за справедливою вартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату визначення

справедливої вартості. Курсові різниці, що виникли при перерахунку за монетарними статтями, визнаються в прибутку або збитку в тому періоді, у якому вони виникають.

Товариство протягом звітного періоду не проводило операцій з іноземною валютою.

3.9.4. Умовні зобов'язання та активи

Товариство не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан Товариства. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Товариство не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

4. Основні припущення, оцінки та судження

При підготовці фінансової звітності Товариство здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Товариства інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятись від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

4.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Товариства застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Товариства посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

а) вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;

б) визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Товариства враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

Операції, що не регламентовані МСФЗ, відсутні.

4.2. Судження щодо справедливої вартості активів Товариства

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

4.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

- вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та
- вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Товариства використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати офerti і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Розуміючи важливість використання облікових оцінок та припущень щодо справедливої вартості фінансових активів в разі відсутності вхідних даних щодо справедливої вартості першого рівня, керівництво Товариства планує використовувати оцінки та судження які базуються на професійній компетенції працівників, досвіді та минулих подіях, а також з використанням розрахунків моделей вартості фінансових активів. Залучення зовнішніх експертних оцінок щодо таких фінансових інструментів де оцінка,

яка базується на професійній компетенції, досвіді та розрахунках є недостатньою, на думку Керівництва є прийнятним та необхідним.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

4.4. Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

4.5. Використання ставок дисконтування

Ставка дисконту – це процентна ставка, яка використовується для перерахунку майбутніх потоків доходів в єдине значення теперішньої (поточної) вартості, яка є базою для визначення ринкової вартості бізнесу. З економічної точки зору, в ролі ставки дисконту є бажана інвестору ставка доходу на вкладений капітал у відповідні з рівнем ризику подібні об'єкти інвестування, або – ставка доходу за альтернативними варіантами інвестицій із зіставлення рівня ризику на дату оцінки. Ставка дисконту має визначатися з урахуванням трьох факторів:

- вартості грошей у часі;
- вартості джерел, які залучають для фінансування інвестиційного проекту, які вимагають різні рівні компенсації;
- фактору ризику або міри ймовірності отримання очікуваних у майбутньому доходів.

4.6. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів.

Відносно фінансових активів, Товариство самостійно або використовуючи роботу професійних оцінювачів на дату виникнення фінансових активів, на кожен звітну дату визначає рівень ризику.

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовими активами, які оцінюються за амортизованою вартістю, у розмірі очікуваних кредитних збитків за весь строк дії фінансового активу (при значному збільшенні кредитного ризику/для кредитно-знецінених фінансових активів) або 12-місячними очікуваними кредитними збитками (у разі незначного зростання кредитного ризику).

Зазвичай очікується, що очікувані кредитні збитки за весь строк дії мають бути визнані до того, як фінансовий інструмент стане прострочений. Як правило, кредитний ризик значно зростає ще до того, як фінансовий інструмент стане простроченим або буде помічено інші чинники затримки платежів, що є специфічними для позичальника (наприклад, здійснення модифікації або реструктуризації).

Кредитний ризик за фінансовим інструментом вважається низьким, якщо фінансовий інструмент має низький ризик настання дефолту, позичальник має потужний потенціал виконувати свої договірні зобов'язання щодо грошових потоків у короткостроковій перспективі.

Фінансові інструменти не вважаються такими, що мають низький кредитний ризик лише на підставі того, що ризик дефолту за ними є нижчим, ніж ризик дефолту за іншими фінансовими інструментами Товариства або ніж кредитний ризик юрисдикції, в якій Товариство здійснює діяльність.

Очікувані кредитні збитки за весь строк дії не визнаються за фінансовим інструментом просто на підставі того, що він вважався інструментом із низьким кредитним ризиком у попередньому звітному періоді, але не вважається таким на звітну дату. У такому випадку Товариство з'ясовує, чи мало місце значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання, а отже чи постала потреба у визнанні очікуваних кредитних збитків за весь строк дії. Очікувані кредитні збитки відображають власні очікування Товариства щодо кредитних збитків.

5. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

5.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю.

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка	Ринковий	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності

зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.

визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовується остання балансова вартість, ціни закриття біржового торгового дня

5.2. Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	1 рівень (ті, що мають котирування, та спостережувані)	2 рівень (ті, що не мають котирувань, але спостережувані)	3 рівень (ті, що не мають котирувань і не є спостережуваними)	Усього
Дата оцінки	30.06.2021	30.06.2021	30.06.2021	30.06.2021
акції	0	0	0	0
корпоративні права	0	0	0	

5.3. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю тис. грн.

	Балансова вартість 30.06.2021 р.	Єсправедлива вартість 30.06.2021 р.
Грошові кошти	4	4
Акції	0	0
Корпоративні права	0	0

Керівництво Компанії вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

6. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах.

тис. грн.

за період з 01 січня 2021 р. по 30 червня 2021 р.

6.1. Адміністративні витрати.

Витрати за послуги з управління активами Фонду	94
Витрати за послуги аудитора	30
Розрахунково-касові послуги банку	1
Інші витрати	10
Всього адміністративних витрат	135

6.2. Інші операційні доходи

Результат від припинення зобов'язань	6228
Всього інших операційних доходів	6228

6.3. Інструменти капіталу

тис. грн.	%	30.06.2021 р.
Акції інших товариств, кожна із часткою володіння у статутному капіталі менше 1%, з яких:	<1	
<u>торгівля якими на фондових біржах заборонена законодавством України, рішеннями Комісії або рішеннями суду:</u>		0
ПАТ "Великополовецьке ремонтно-транспортне підприємство"		
ПАТ "ЕЛІТ ІНВЕСТ ПРОЕКТ"		
ПАТ "Пересувна механізована колонна №20"		
ПАТ "ПРОФІНАНС"		
Корпоративні права:		0
ТОВ "Сміла-граніт"	<1	
ТОВ "Вістек"	<1	
ТОВ "Геометан"	99.9993454	
Всього		0

6.4. Грошові кошти.

тис. грн.

30.06.2021 р.

Грошові кошти в національній валюті

4

Грошові кошти в іноземній валюті	-
Грошові кошти включають:	
Кошти в касі	-
Рахунки в банках	4

Станом на 30.06.2021 грошові кошти обліковуються за номінальною вартістю в розмірі 4 тис. грн. на поточному рахунку, відкритому в АТ „МЕГАБАНК” (код банку 351629), кредитний рейтинг якого оновлено за національною шкалою на рівні uaAA рейтинговим комітетом РА «Експерт-Рейтинг». Банк характеризується високою кредитоспроможністю, стабільний прогноз вказує на відсутність на поточний момент передумов для зміни рейтингу протягом року.

Протягом звітного періоду відсотки на залишок грошових коштів на поточному банківському рахунку не нараховувались.

6.5. Дебіторська заборгованість.

тис. грн.	<u>30.06.2021 р.</u>
Дебіторська заборгованість за розрахунками: за виданими авансами	1
Інша поточна дебіторська заборгованість	150778
Очікувані збитки щодо дебіторської заборгованості	124721
Балансова вартість всього:	26058

Станом на 30.06.2021 року на балансі Товариства утримується дебіторська заборгованість за:
- авансовими платежами за послуги обслуговуючих компаній, витрати пов'язані із забезпеченням діяльності на суму в розмірі 1 тис. грн;
- договорами купівлі-продажу частки у статутному капіталі, відступлення права вимоги, актів дострокового пред'явлення простих векселів до платежу на суму в розмірі 26057 тис. грн.

Дебіторська заборгованість Товариства не має забезпечення. Товариство проводить аналіз та оцінку рівня кредитного ризику з використанням індивідуального підходу.

6.6. Пайовий та власний капітал

Станом на 30 червня 2021 року пайовий капітал складає 255000 тис. грн. Пайовий капітал Товариства поділений на 255000 штук номінальною вартістю 1000 (одна тисяча) гривень 00 копійок. Станом 30 червня 2021 року у Товариства цінні папери, оформлені глобальним сертифікатом до розподілу за власниками становлять номінальну вартість 27 194 тис. грн. в кількості 27194 штук. Вилучений капітал становить в кількості 153528 штук номінальною вартістю в розмірі 153 528 тис. грн.

Протягом звітного періоду дивіденди не нараховувались та не виплачувались, викуп інвестиційних сертифікатів в учасників не проводився.

Станом на 30 червня 2021 року власний капітал Товариства складається з:

Найменування статті	<u>30.06.2021 р.</u>
Пайовий капітал	255000
Емісійний дохід	92623
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	(87144)
Неоплачений капітал	(27194)
Вилучений капітал	(218466)
Всього власний капітал	14819

6.7. Торговельна та інша кредиторська заборгованість.

тис. грн.	<u>30.06.2021 р.</u>
за товари, роботи, послуги (винагорода обслуговуючим компаніям)	106
інші поточні зобов'язання (зг. договорів купівлі-продажу фінансових інвестицій)	11137
Всього кредиторська заборгованість	11243

Простроченої кредиторської заборгованості за звітний період, який закінчився 30 червня 2021 року Товариство не обліковувало та не визнавало дохід від її списання.

7. Розкриття іншої інформації

7.1. Умовні зобов'язання.

7.1.1. Судові позови

Проти Товариства не висувалися претензії та відсутні будь-які судові позови.

7.1.2. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалась в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалась на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Товариства.

Ступінь повернення активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Товариства. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Товариству визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу.

7.1.3. Розкриття інформації про пов'язані сторони

До пов'язаних сторін належать:

- підприємства, які прямо або опосередковано контролюють або перебувають під контролем, або ж перебувають під спільним контролем разом з Товариством;
- асоційовані компанії;
- спільні підприємства, у яких Товариство є контролюючим учасником;
- члени провідного управлінського персоналу Товариства;
- близькі родичі особи управлінського персоналу Товариства;
- компанії, що контролюють Товариство, або здійснюють суттєвий вплив, або мають суттєвий відсоток голосів у Товаристві.

Протягом звітнього періоду пов'язаними особами Товариства були:

- Керівник КУА;
- Учасники Товариства, що володіють часткою 10 та більше відсотків.

За звітний період операції з пов'язаними особами не здійснювались.

7.2. Цілі та політики управління фінансовими ризиками.

Управління ризиками має першочергове значення для ведення бізнесу Товариства і є важливим елементом її діяльності. Політика управління ризиками сконцентрована на непередбачуваності фінансових ринків і націлена на мінімізацію потенційного негативного впливу на фінансові показники Товариства. Оперативний і юридичний контроль має на меті забезпечувати належне функціонування внутрішньої політики та процедур з метою мінімізації операційних і юридичних ризиків.

Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з фінансовими ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких фінансових ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності.

Політика з управління ризиками орієнтована на визначення, аналіз і управління ризиками, з якими стикається Товариство, на встановлення контролю за ризиками, а також постійний моніторинг за рівнем ризиків, дотриманням встановлених обмежень та політики управління ризиками.

Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

7.2.1. Кредитний ризик

Кредитний ризик - ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації та дебіторська заборгованість.

Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання.

Щодо дебіторської заборгованості

На думку керівництва Товариства, виходячи з наявних обставин та інформації, за результатами проведеного аналізу з врахуванням порушень виконання зобов'язань, очікуваний збиток Товариством визнаний при оцінці цього фінансового активу в загальному становить 124721 тис. грн.

До заходів мінімізації впливу кредитного ризику Товариство відносить:

- встановлення внутрішнього обмеження обсягу дебіторської заборгованості в активах;
- аналіз платоспроможності контрагентів;
- здійснення заходів щодо недопущення наявності в активах Товариства простроченої дебіторської заборгованості.

У Товариства для внутрішньої системи заходів із запобігання та мінімізації впливу ризиків створені: система управління ризиками, внутрішній аудит (контроль).

Товариство використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;
- ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або асоційованою групою);
- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою;
- ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами.

7.2.2. Ринковий ризик

Ринковий ризик - це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Товариство наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

Інший ціновий ризик - це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Товариство буде використовувати диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в акції та інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком.

Валютний ризик - це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструменту коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Валютні ризики Товариства виникають у зв'язку з володінням фінансовими інструментами, номінованими в іноземній валюті. Товариство у звітному періоді не інвестувало кошти в банківські депозити в іноземній валюті та в цінні папери, номіновані в доларах США.

Відсотковий ризик - це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Товариства усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Товариства, так і на справедливу вартість чистих активів.

Товариство немає активів, розміщених у боргових зобов'язаннях з відсотковою ставкою.

7.2.3 Ризик ліквідності

Ризик ліквідності - ризик того, що Товариство матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу.

Товариство здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Товариство аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, а також прогнозні потоки грошових коштів від операційної діяльності.

Інформація щодо недисконтованих платежів за фінансовими зобов'язаннями Товариства в розрізі строків погашення представлена наступним чином:

Фінансові зобов'язання	Менше 1 року	Від 1 до 2 років	Від 2 до 5 років	Більше 5 років
На 30.06.21 р.				
Поточна кредиторська заборгованість	11243			

7.3. Управління капіталом

Товариство розглядає управління капіталом як систему принципів та методів розробки і реалізації управлінських рішень, пов'язаних з оптимальним формуванням капіталу з різноманітних джерел, а також забезпеченням ефективного його використання у діяльності Товариства. Ключові питання та поточні рішення, що впливають на обсяг і структуру, а також джерела його формування, розглядають управлінським персоналом. Механізм управління капіталом передбачає чітку постановку цілей і завдань управління капіталом, а також контроль за їх дотриманням у звітному періоді; удосконалення методики визначення й аналізу використання усіх видів капіталу; розроблення загальної стратегії управління капіталом. Управління капіталом Товариства спрямовано на досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Товариства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам Товариства завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику;
- дотримання вимог до капіталу, встановлених регулятором, і забезпечення здатності Товариства функціонувати в якості безперервного діючого підприємства.

Товариство вважає, що загальна сума капіталу, управління яким здійснюється, дорівнює сумі капіталу, відображеного в балансі.

7.4. Події після Балансу

Керівництво Товариства вважає, що в його господарській діяльності не мають місце події, після звітної дати, які можуть суттєво вплинути на показники фінансової звітності та, в свою чергу, можуть вплинути на вартість чистих активів Товариства.

Підписано та затверджено до випуску 20.07.2021 р.
від імені ТОВ «КУА КАПІТАЛ МЕНЕДЖМЕНТ»

Генеральний директор

Головний бухгалтер

